

Dato 26. maj 2014

Dokument 14/06474
Side

Den private fællesvej på matr. nr. 1622,

Vejdirektoratet har behandlet en klage af 30. april 2014 fra L på vegne af H, V gade 85A og B V gade 85B, over Kommunens afgørelse af 3. april 2014 om at nedlægge den private fællesvej på matr. nr. 1622.

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse om at nedlægge vejen er mangelfuldt begrundet. Afgørelsen burde have indeholdt en nærmere begrundelse for resultatet af kommunens overvejelser om, hvorfor hensynene til vejejerens ønske om at nedlægge vejen som privat fællesvej skal veje tungere i forhold til de vejberettigedes ønske om at opretholde den private fællesvej.

Da kommunen ikke har begrundet sit skøn tilstrækkeligt, beder vi kommunen om at genoptage sagen og træffe en ny afgørelse.

Baggrund

Den private fællesvej løber over ejendommen matr. nr. 1622, til ejendommen matr. nr. 76, V gade 85A og 85B. Vejen ligger i byzone.

De vejberettigede, ejerne af V gade 85A og 85B har vejadgang fra den offentlige vej V gade.

Vejjejer har søgt kommunen om tilladelse til at nedlægge vejen som privat fællesvej.

Teknik- og Miljøudvalget i Kommunen besluttede den 1. april 2014, at den private fællesvej kunne nedlægges, fordi ejendommen matr. nr. 76 i henhold til matrikelkort har egen vejadgang direkte fra V gade, samt at vejen ikke anses for at være af vigtighed for de vejberettigede.

På den baggrund traf kommunen den 3. april 2014 afgørelse om at nedlægge den private fællesvej med den begrundelse, at vejen på matr. nr. 1622 ikke er eneste adgangsvej til ejendommene V gade 85 A og B, idet disse ejendomme har vejadgang fra kommunevejen V gade.

Vores kompetence

Vi kan tage stilling til lovligheden af kommunens afgørelser truffet efter vejlovgivningen¹, her privatvejsloven², jf. denne lovs § 87, stk. 2.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til, om en afgørelse om at nedlægge en privat fællesvej er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan desuden tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven³, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelig god forvaltningskik.

Reglerne om nedlæggelse af private fællesveje

En privat fællesvej skal helt eller delvist opretholdes, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang. Den skal også helt eller delvist opretholdes, hvis den i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen. Dette fremgår af privatvejslovens § 72, stk. 2.

I tilfælde hvor vejen hverken er eneste adgangsvej eller af vigtighed for en ejendom eller dens lodder, skal kommunen foretage en konkret afvejning af parternes interesser dels i at bevare vejen og dels i at nedlægge den.

En tilladelse til at nedlægge en privat fællesvej efter lovens § 72, medfører, at eventuelle rettigheder, herunder hævdvundne rettigheder, bortfalder, hvis tilladelsen udnyttes.

Vores vurdering

Kommunens afgørelse om at nedlægge den private fællesvej

Det fremgår af sagen, at både vej ejer og de vejberettigede i forbindelse med partshøringsindlæg har fremsendt bemærkninger til nedlæggelse og opretholdelse af vejen som privat fællesvej.

De vejberettigede har blandt andet skrevet, at

- den matrikulære opdeling af matr. nr. 76 er afhængig af den private fællesvej på matr. nr. 1622, og at
- det i forbindelse med erhvervelsen af matr. nr. 1622 var anført, at der var en vejret og en privat fællesvej på ejendommen.

Vej ejeren har blandt andet anført, at

- den tidligere vejret ikke længere er relevant

¹ Vejloven, vejbidragsloven, privatvejsloven og vintervedligeholdelses- og renholdelsesloven

² Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje, som ændret ved Lov nr. 379 af 2. maj 2011

³ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

- vejejerer ikke er interesseret i at tilbyde et større grundareal til de vejberettigede, og at
- der ikke er et berettiget krav på vejadgang.

I sin endelige afgørelse har kommunen vurderet, at den private fællesvej ikke er eneste adgangsvej til ejendommen V gade 85 A og B, idet denne har vejadgang fra kommunevejen V gade.

Kravene om og til en begrundelse

En afgørelse, der ikke fuldt ud giver modtageren medhold, skal ledsages af en begrundelse. Det følger af forvaltningslovens § 22.

Begrundelsen skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter.

Hvor afgørelsen er baseret på et skøn, skal begrundelsen også indeholde oplysning om de hovedkriterier, der har været afgørende.

Endelig skal begrundelsen indeholde en kort redegørelse for de faktiske oplysninger, der er tillagt væsentlig betydning ved afgørelsen, hvis parten ikke i forvejen er bekendt med myndighedens opfattelse af disse. Det følger af forvaltningslovens § 24.

En begrundelse skal fremstå som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold. Begrundelsen skal derfor indeholde en stillingtagen til en parts relevante anbringender

Vores vurdering af kommunens begrundelse

Ud fra kommunens begrundelse synes der ikke at være foretaget en tilstrækkelig afvejning af, om vejen skal opretholdes som privat fællesvej.

Selv om kommunen helt eller delvist måtte have foretaget en konkret vurdering, kan vi ikke konstatere, at kommunen har foretaget den nødvendige afvejning af vejejerens og de vejberettigedes modsatrettede interesser i, at vejen bliver nedlagt og begrundet denne afvejning i tilstrækkelig grad.

Kommunen burde i sin endelige afgørelse udførligt have begrundet sit skøn af, at vejen kunne nedlægges.

Kommunen har hverken i den endelige afgørelse eller i sin udtalelse af 20. maj 2014 til os tilstrækkeligt begrundet sin vurdering, om hvorfor hensynet til vejejerens behov for nedlæggelse af den private fællesvej, skal vægte tungere i forhold til de vejberettigedes ønske om at opretholde den private fællesvej.

Konklusion

Kommunens afgørelse om at nedlægge vejen er mangelfuldt begrundet. Afgørelsen burde have indeholdt en nærmere begrundelse for resultatet af kommunens overvejelser om, hvorfor hensynene til vejejerens ønske om at nedlægge vejen som privat fællesvej skal veje tungere i forhold til de vejberettigedes ønske om at opretholde den private fællesvej.

Da kommunen ikke har begrundet sit skøn tilstrækkeligt, beder vi kommunen om at genoptage sagen og træffe en ny afgørelse.